

KONINKRIJK BELGIË

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 34.397/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

Avis 34.397/1

DE LA SECTION DE LEGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 18 november 2002 door de Minister van Sociale Zaken en Pensioenen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994", heeft op 23 januari 2003 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales et des Pensions, le 18 novembre 2002, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994", a donné le 23 janvier 2003 l'avis suivant :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp beoogt twee problemen inzake het bewijs van de hoedanigheid van persoon ten laste op te lossen.

In het eerste geval gaat het om het bewijs van de hoofdverblijfplaats van kinderen-persoon ten laste die niet één van de gewone hoedanigheden van kind-persoon ten laste kunnen laten gelden. Daar geldt voortaan de regel dat het bewijs van de hoofdverblijfplaats uitsluitend wordt geleverd door de gegevens van het Rijksregister of, in bepaalde gevallen, door bewijsmiddelen die als dusdanig erkend zijn door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle.

In het tweede geval gaat het om het bewijs van samenwoning van de echtgenoten. De huidige regel, dat die samenwoning wordt bewezen door de gegevens van het Rijksregister, wordt bevestigd, maar er wordt aan toegevoegd dat, in afwachting van de aanpassing van de gegevens van het Rijksregister aan de toestand van samenwoning, ook de huwelijksakte als bewijs kan gelden.

2. De rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt geboden door artikel 32, tweede lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Het eerste lid van de aanhef dient derhalve te worden vervolledigd met een verwijzing naar die bepaling.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

Het eerste lid van de aanhef redigere men als volgt :

"Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, inzonderheid op artikel 32, eerste lid, 17°, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997, en tweede lid, vervangen bij het koninklijk besluit van 25 april 1997;".

.../...

Artikel 1

De zin die artikel 1 van het ontwerp beoogt toe te voegen aan artikel 123, 3, f), van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 machtigt de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle om te oordelen over de erkenning van bewijsmiddelen inzake de verblijfplaats in België ⁽¹⁾.

Dergelijke delegatie van verordnungsbevoegdheid aan een orgaan van een openbare instelling kan enkel toelaatbaar worden geacht in de mate dat de door dat orgaan vast te leggen bepalingen een beperkte en technische draagwijdte hebben. Men weet immers dat, wanneer dat laatste niet het geval is, afbreuk dreigt te worden gedaan aan de algemene principes van het publiek recht, aangezien erdoor wordt geraakt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht. Het bepalen van de bewijsmiddelen die, naast het middel waarin het ontwerp zelf voorziet, zijn toegelaten, is echter dermate essentieel, dat deze regeling in het koninklijk besluit dient te worden opgenomen.

Artikel 2

1. De afwijking waarin het tweede lid van het nieuwe artikel 124, § 3, van het te wijzigen koninklijk besluit voorziet, dient volgens de nota aan het Verzekeringscomité slechts in een welbepaald geval te gelden : onmiddellijk volgend op de samenwoning en in afwachting dat de gegevens van het Rijksregister worden aangepast. Nochtans heeft ook hier het tweede lid een algemene draagwijdte. Er zou immers kunnen worden uit afgeleid dat, ongeacht de gegevens van het Rijksregister, de huwelijksakte hoe dan ook als een bewijs van samenwoning kan gelden. De stellers zullen moeten nagaan of de betrokken bepaling niet strikter dient te worden geformuleerd, door erin te bepalen in welke gevallen van de regeling in het eerste lid mag worden afgeweken.

⁽¹⁾ Alhoewel uit de nota aan het Verzekeringscomité blijkt dat de mogelijkheid om het bewijs van de verblijfplaats te leveren met middelen die als dusdanig erkend zijn door de leidend ambtenaar van de Dienst, slechts in welbepaalde gevallen toelaatbaar zou zijn, heeft de ontworpen bepaling een algemene draagwijdte.

2. Artikel 124 van het te wijzigen koninklijk besluit werd tevens gewijzigd bij het koninklijk besluit van 7 mei 1999. Van die wijziging dient melding te worden gemaakt in de inleidende zin van artikel 2.

PORTEE ET FONDEMENT LEGAL DU PROJET

1. Le projet soumis pour avis vise à résoudre deux problèmes en matière de preuve de la qualité de personne à charge.

Dans le premier cas, il s'agit de la preuve de la résidence principale de l'enfant-personne à charge ne pouvant faire valoir une des qualités habituelles d'enfant-personne à charge. La règle applicable à cet égard sera dorénavant la suivante : la preuve de la résidence principale s'administre exclusivement sur la base des données du Registre national ou, dans certains cas, par des moyens de preuve reconnus comme tels par le fonctionnaire dirigeant du Service du contrôle administratif.

Le second cas concerne la preuve de cohabitation des époux. On confirme la règle actuelle selon laquelle la preuve de cette cohabitation est établie par les données du Registre national, mais on y ajoute que l'acte de mariage peut également avoir valeur de preuve en attendant que les données du Registre national soient adaptées à la situation de cohabitation.

2. Le texte en projet tire son fondement légal de l'article 32, alinéa 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994. Le premier alinéa du préambule sera dès lors complété par une référence à cette disposition.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

Le premier alinéa du préambule sera rédigé comme suit :

"Vu la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, notamment l'article 32, alinéa 1er, 17°, inséré par l'arrêté royal du 25 avril 1997, et alinéa 2, remplacé par l'arrêté royal du 25 avril 1997;"

Article 1er

La phrase que l'article 1er du projet entend ajouter à l'article 123, 3, f), de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 habilite le fonctionnaire dirigeant du Service du contrôle

administratif à juger de la reconnaissance des moyens de preuve en matière de résidence en Belgique ⁽¹⁾.

Une telle délégation de pouvoir réglementaire à un organe d'une institution publique est uniquement admissible dans la mesure où les dispositions à fixer par cet organe ont une portée limitée et technique. Si tel n'est pas le cas, elles risquent en effet, de porter atteinte aux principes généraux du droit public, étant donné qu'elles touchent au principe de l'unité du pouvoir réglementaire. La détermination des moyens de preuve qui, outre le moyen prévu par le projet même, sont admis est toutefois à ce point essentielle que cette disposition doit figurer dans l'arrêté royal.

Article 2

1. La dérogation prévue par l'alinéa 2 du nouvel article 124, § 3, de l'arrêté royal que l'on souhaite modifier ne vaudra, selon la note au Comité de l'assurance, que dans un cas bien déterminé : immédiatement après la cohabitation et en attendant l'adaptation des données du Registre national. Cependant, l'alinéa 2 a lui aussi une portée générale. On pourrait, en effet, en déduire qu'indépendamment des données du Registre national, l'acte de mariage peut, en tout cas, avoir valeur de preuve de cohabitation. Les auteurs examineront s'il n'y a pas lieu de formuler la disposition concernée de manière plus stricte en y définissant les cas dans lesquels il peut être dérogé à la disposition énoncée à l'alinéa 1er.

2. L'article 124 de l'arrêté royal que l'on souhaite modifier a également été modifié par l'arrêté royal du 7 mai 1999. La phrase liminaire de l'article 2 fera mention de cette modification.

⁽¹⁾ Bien que la note adressée au Comité de l'assurance indique que la possibilité de fournir la preuve de la résidence avec des moyens reconnus comme tels par le fonctionnaire dirigeant du Service, ne serait admissible que dans des cas bien déterminés, la disposition en projet a une portée générale.

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren
Messieurs

M. VAN DAMME,

kamervoorzitter,
président de chambre,

J. BAERT,
J. SMETS,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

G. SCHRANS,
A. SPRUYT,

assessoren van de afdeling wetgeving,
assesseurs de la section de législation,

Mevrouw
Madame

A.-M. GOOSSENS,

toegevoegd griffier,
greffier assumé.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. BAERT.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. DE BLEECKERE, adjunct-referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. BAERT.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN VAERENBERGH, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. G. DE BLEECKERE, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME